

раakterъ, подразбираме нѣщо постоянно, устойчиво, неизмѣнно. Характерътъ може да се уподоби на изворъ, който тече десетки, стотици години, безъ да измѣни качеството на водата си. Колкото време и да извира, както и да се мѣнятъ условията, водата му остава чиста и неизмѣнна. Това значи, човѣкъ съ характеръ. Въ него умътъ, сърдцето и волята му, презъ всички времена и епохи, оставатъ едни и сѣщи. Могатъ ли златото, среброто и платината да се измѣнятъ? На каквито действия и да се подложатъ, тѣ запазватъ свойствата си. Затова тѣзи метали наричаме благородни. Тѣй щото, проявитѣ на човѣшкия характеръ могатъ да бждатъ различни, но по естество характерътъ не трѣбва да се измѣня. Щомъ характерътъ на нѣкой човѣкъ се измѣнилъ, това показва, че въ естеството му е влѣзълъ нѣкой чуждъ елементъ отъ низкъ уровеньъ. За да се върне въ първото си положение, човѣкъ трѣбва да изхвърли този елементъ отъ характера си. За да не изпада въ областта на сѣнкитѣ или на нереалността, човѣкъ трѣбва да се кали, да изработи въ себе си характеръ. Ето защо, отъ човѣка се искатъ две нѣща: сърдцето и умътъ му да бждатъ устойчиви. Съ други думи казано: Човѣкъ трѣбва да има умъ и сърдце, които да се проявяватъ по различенъ начинъ, но никога да не се измѣнятъ.

Между характера и любовта сжществувва известно подобие. И дветѣ иматъ много прояви, безъ да се измѣнятъ. Тази е причината,